

[Udenrigsministeren.]

disse vil være egnede til Arbejdet. Jeg for mit Vedkommende vil ganske uden Fordomme gaa med til at administrere hele dette Forhold just paa den Maade, som jeg tror, det ærede Medlem Hr. Lannung mente, at man maatte gøre det.

Det ærede Medlem spurgte om, hvor mange Gesandtskabshuse der var dansk Ejendom. Jeg har kun Tallene, kan ikke nøjagtigt sige, hvor det er, men hvis det ønskes, kan jeg give f. Eks. Finansudvalgene Besked derom. Vi har, saa vidt jeg altsaa kan sige det her uden nærmere Undersøgelse 8, hvilket, hvis jeg husker rigtigt, vil sige 2 foruden dem, det ærede Medlem nævnte, nemlig i Berlin — der er dog noget tilbage af det, ikke saa forførdelig meget, men noget er der da — og i Washington, hvor vi under Krigen har faaet vor egen Ejendom.

Til det ærede Medlem Hr. Steincke vil jeg gerne sige, at Titelen „Udenrigsraad“ har vi taget efter den svenske Lov. Vi er jo alle store Tilhængere af nordisk Samarbejde, og jeg synes derfor, at naar man havde en Titel der for denne Chefstilling, som var bedre end den, vi brugte selv, saa var det rimeligt at indføre den her i Lovforslaget. Jeg vil ogsaa gerne sige til det ærede Medlem Hr. Steincke, at jeg hører til dem, der bryder sig meget lidt om Titler. Jeg synes, at „Steincke“ er meget bedre end „Direktør Steincke“, Navnet Steincke er jo i hvert Fald saa kendt og godt, at det slet ikke behøver nogen Titel. Men for øvrigt vil jeg gerne sige, at „Direktør“ i Forbindelse med Udenrigsministeriet synes jeg er en Titel, man skal bevare, for den har nu en Gang en særlig Klang, en Klang helt tilbage til Vedels Dage. Derfor har vi beholdt den hidtidige Titel der. Det er paa samme Maade med Titler som med Navne, at det alligevel ikke er selve den ydre Klang, men det er det, man forbinder med Titelen, der giver den Farve og Indhold, det ved det ærede Medlem Hr. Steincke saa udmærket selv med det Kendskab, han har til Direktøren af samme Navn.

Steincke: Det kan umuligt efter den højtærede Udenrigsministers Mening være tilstrækkeligt at begrunde „Udenrigsraad“ med, at man har en lignende Titel i Sverige, for hvis man vil rette sig efter Sverige, skal vi jo lave Ministre om til Departementschefer og afgaaede Ministre til Statsraader og en hel Masse andre Ting.

Det afgørende for mig var at undgaa Titelen „Udenrigsraad“, og det beskæftigede den højtærede Udenrigsminister sig ikke med. Jeg er enig med ham i, at man sagtens kan være glad, naar man hedder Steincke eller Christmas Møller, men da de fleste her i Landet hedder Hansen, Petersen og Olsen, gælder Argumentet jo desværre ikke. (*Udenrigsministeren* [Christmas Møller]: Møller og Larsen er jo ogsaa meget godt). Ja, *Aksel Larsen*. (*Minister Aksel Larsen*: *Gunnar Larsen* er jo ogsaa ret karakteriserende!).

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931 om Statens Tjenestemænd.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 977).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere at foretage i dette Møde.

Tingets næste Møde afholdes i Morgen, Onsdag den 26. September, Kl. 13³⁰ med følgende Dagsorden:

- 1) *Eventuelt: Anden Behandling af:*
Forslag til Lov om Statsanstalten for Livsforsikring.
- 2) *Eventuelt: Anden Behandling af:*
Forslag til Lov om Ændring af Revisionsbestemmelsen i Loven om Grundstigningsskyld.
- 3) *Eventuelt: Anden Behandling af:*
Forslag til Lov om Udenrigstjenesten.